

— градъ, заселенъ въ хубавѣ-тѣ онѣзи Сяронскѣ долини, камъ-то съваро-источни-тѣ странѣ на Іонніѣ, малко на странѣ отъ неѣ, и тамъ намѣри единъ болникъ, на имя Еней, кой-то лѣжаше отъ осемъ години насамъ разслабенъ. Той ся приближилъ при него, и му рѣкъ: «Енее! Іисусъ Христосъ та вече исцѣлява, та стани си постели.» Еней този чясъ скочилъ, и былъ съвсѣмъ оздравѣлъ. Това чудо ся расчуло по сичкѣ-тѣ Сяронскѣ долини, и накарало мнозина да повѣрватъ въ І. Христа.

Въ Іонніѣ нѣкъ, градъ до брѣгове-ты на Средиземно Море имаше единъ ученикъ, на имя Тавитъ, коя-то върняше много добры работы, приглѣдваещъ бѣдны-ты. По случкѣ тогава тя ся бѣше разболѣла и умрѣ, та ѣ бѣхъ вече укѣнали и прострѣли въ единъ горницѣ, дордѣ дойдяше чясъ-тъ, за да ѣ погребятъ. По-между това, тамошни-ти вѣрни ся бѣхъ научили, че Петръ бѣше въ Лидѣ, и му пратихъ двамина душѣ, за да го поканятъ, да послѣзе и до тѣхъ, та да гы поуѣши въ голѣмѣ-тѣ имъ тѣзи скръбъ за изгубваніе-то на своѣ-тѣ благодѣтелкѣ. Апостолъ-тъ щомъ чю затова, на чяса трѣгнѣ слѣдъ пратеници-ты, и кога-то влѣзе въ кѣщи, дѣто бѣше умрѣла-та, патрупахъ ся около му дѣ-да си е вдовици, кои-то ся приглѣдвахъ отъ покойни-тѣ, и едни му показвахъ дрехы-ты си, а други — ризы-ты си, що-то имъ бѣше подарила, и плачяхъ. Апостолъ-тъ тогава имъ заповѣда, да излѣзѣтъ сичкы навѣтъ, на клѣнѣ на колѣнѣ, та ся помоли Богу сѣречно, и послѣ ся възыва съ постояннѣ вѣрѣ и надѣждѣ камъ-то мъртвѣ-тѣ ѣ дума: Тавито стани!» а тя веднага оживѣ. И това чудо разнесено по сичкѣ Іонніѣ, накарало мнозина да повѣрватъ въ Господа.

§. 8. Откровеніе камъ-то Ап. Петра. — Черкова въ Кесаріѣ и Антиохіѣ отъ язычници.

Вѣрни-ти, кои-то бѣхъ повѣрвали изъ помежду Іудей-ти, испървѣ си мысляхъ, че въ Христовѣ-тѣ Черковѣ трябало да ся прибиратъ само онѣ, кои-то по-напрѣдъ сѣ обрѣзвани по закона на Моисея: нѣ Господъ имъ открылъ, че тя треба да прибира и язычници-ты. Въ Кесаріѣ тогава живѣлъ единъ отъ Римскы-ты сотници, по имя Корнилій. Той бѣше человекъ благочестивъ и богобоязливъ, зашто-то вынагы заедно съ цѣлѣ-тѣ си кѣщѣ ся моляше Богу, и правяше голѣмы добрины и милости на народа. Единъ заранъ той хубавѣ видѣлъ, като дошълъ при него единъ ангелъ, та му казалъ: «Корниліе! Богъ си припомни вече молитвы-ты и ми-